Et glimt af rationalitet – Biden-Putin-topmødet må være startskuddet til global forandring

25. maj (EIRNS) – I den eksistentielle krise, som menneskeheden står over for i dag, er det meget let at miste enhver udvej af syne, især set indefra den transatlantiske region: boblen i banksystemet – bogstaveligt talt billiarder af dollars i spekulative værdipapirer, der allerede truer med en hyperinflation, som kan udslette alles opsparinger; en regering, der dagligt udsender krigsråb mod de atombevæbnede nationer Rusland og Kina; den vanvittige 'Green New Deal', der allerede lukker ned for den reelle økonomi, baseret på et videnskabelig bedrageri; en pandemi der ekspanderer globalt; og en social krise drevet af narkotika, vold og perversitet.

Men dette er ikke den globale realitet. Faktisk er der et andet paradigme på plads, som vokser hurtigt rundt om i verden og viser tegn på at vinde frem inden for USA og Europa, på trods af den ekstreme fare – eller måske på grund af den ekstreme fare. Kinas 'Bælte og Vej' er hadet og dæmoniseret af det angloamerikanske finansoligarki, netop fordi det tilbyder verden et alternativ til det malthusianske folkedrab med krig, pandemier og "grøn finansiering" – og nationer i Asien, Afrika og Latinamerika griber dette alternativ. Når det amerikanske udenrigsministerium advarer dem om, at accept af vacciner fra Kina og Rusland er et ondartet forsøg på at ødelægge demokratiet, undrer de sig blot over, hvad der har gjort udenrigsministeriet vanvittigt.

De elleve dages massemord i Gaza i denne måned har skabt et tilbageslag i USA og Europa. Mange har tilsluttet sig massedemonstrationer imod nedslagtningen, herunder ikke-

palæstinensere og ikke-muslimer, samt mange jøder, der er syge og trætte af den evindelige fremturen med menneskerettighedskrænkelser rundt om i verden, samtidig med at man ukritisk yder støtte til apartheidstaten, skabt af højrefløjens ledere i Israel. Det er vigtigt at huske, at Netanyahu-ledelsen går tilbage til pro-Hitler Vladimir Jabotinskys "revisionistiske zionisme" i Storbritannien (Bibi Netanyahus far var Jabotinskys personlige sekretær, mens David Ben Gurion kaldte Jabotinsky "Vladimir Hitler"). Det er lige så vigtigt at huske, at de britiske imperialistiske herskere, der skabte staten Israel uden at sørge for en palæstinensisk stat, også skabte Hamas i 1980'erne, da det var nyttigt at have en religiøst baseret radikal palæstinensisk organisation til at modsætte sig Yasser Arafats verdslige Palæstinensiske Befrielsesorganisation. Og selvfølgelig: da Arafat og premierminister Yitzhak Rabin indledte en fredsproces sammen, fik jabotinskisterne Rabin myrdet.

Lyndon LaRouche identificerede gennem sit liv den kunstigt fremstillede "uløselige konflikt" mellem jøder og arabere i Palæstina som central for den britiske imperialistiske opdeling af hele verden i modstridende blokke. Men han insisterede på, at der er en løsning: Fred gennem udvikling. Efter møder med arabere og israelere i 1975 udtænkte han "Oasis-planen" for udviklingen af regionen. Flere gentagelser af planen gennem årene førte til offentliggørelsen af Schiller Instituttets rapport fra 2017: Udvidelse af den nye silkevej til Vestasien og Afrika – se https://schillerinstitute.com/extending-new-silk-road-west-asia-africa/

Faktisk er dette et paradigme for løsningen af den globale krise, der nu truer menneskeheden. 'Komitéen for modsætningernes Sammenfald', grundlagt af Helga Zepp-LaRouche i juni 2020, er baseret på dette princip, udviklet af det 15. århundredes geni, Nicolaus fra Cusa: når forskelle med rod i ideologiske, etniske, religiøse, nationale, territoriale eller

enhver anden årsag, fremprovokerer en krise, kan og skal diskussionen løftes til et højere tankeplan, baseret på de fælles kreative kræfter, der er unikke for alle mennesker, og menneskehedens fælles mål, stammende fra menneskets unikke evne til at deltage i Guds fortsatte skabelse af universet.

Umuligt? Cusa skabte en renæssance i Europa baseret på dette princip og overvandt krigens og pestens mørke middelalder. Zhu Xi skabte en renæssance i Kina i det 12. århundrede baseret på nøjagtigt det samme princip, ligesom skaberne af den islamiske renæssance i Bagdad-kalifatet, med begyndelse i det 8. århundrede. Er vi ikke menneskelige væsener, der er i stand til at skabe en fremtid, der er mennesket værdigt?

Det er blevet meddelt, at præsidenterne Joe Biden og Vladimir Putin mødes i Genève den 16. juni. Kreml oplyser, at mødet vil tage fat på "den videre udvikling" af forbindelserne mellem USA og Rusland, samt samarbejde om bekæmpelse af pandemien og løsning af "regionale konflikter". Det hvide Hus udtaler, at mødet sigter mod at "genskabe forudsigelighed og stabilitet" i forholdet. I en erklæring fra Det hvide Hus efter mødet i mandags mellem den nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, og hans russiske modpart, Nikolai Patrushev, mandag, hed det, at parterne "udtrykte tillid til, at gensidigt acceptable løsninger kunne findes indenfor en række områder", og "var enige om at en normalisering af forholdet mellem USA og Rusland ville være i begge landes interesse og bidrage til global forudsigelighed og stabilitet". Erklæringen fra Kreml var helt enslydende.

Vil dette føre til et nyt paradigme for fred og samarbejde, snarere end krig? Vil den samme proces finde sted mellem USA og Kina? Vi kan kun være sikre på, at det britiske imperium og dets krigsførende aktiver inden for USA, i begge partier og i efterretningssamfundet og medierne vil tage drastiske handlinger for at forhindre et sådant resultat. Men fremdriften i en positiv retning er der, og er blevet væsentligt påvirket af LaRouche-bevægelsen i de sidste årtier

og især af de internationale konferencer, som Schiller Instituttet afholdt i marts og maj (se https://schillerinstitute.com/, “Konferencer ”). Det er ikke tiden til spekulationer eller forudsigelser om succes eller fiasko. Det er tid for os alle til at opbygge en renæssance.